

РЕШЕНИЕ

№ 16810

гр. София, 01.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 01.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **484** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145- чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 46 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на В. Я., [дата на раждане], гражданин на Република Турция, с временен паспорт № G00182521, валиден до 31.12.2025 г. чрез адв. А., срещу Заповед № 3282 ПАМ – 101/29.12.2025 г.; и Заповед № 3282 ПАМ - 102/29.12.2025 г., издадени от заместник-директора на Главна дирекция „Гранична полиция“ към Министерство на вътрешните работи, с които са му наложени принудителни административни мерки /ПАМ/ - „забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите-членки на Европейския съюз“ за срок от 5 г. и „връщане до страната по произход – Турция“.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на процесните заповеди, като издадено при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. По заповед, с която е наложена ПАМ „връщане в страната по произход - Турция“ се твърди, че служителите в ГДГП – МВР не са извършили необходимата проверка за определяне на статута на жалбоподателя, с което е нарушен чл. 8, пар. 2 и 3 от Регламент (ес) 2016/399 на европейския парламент и на съвета от 9 март 2016 г. относно Кодекса на Съюза за режима на движение на лица през границите. Сочи, че не е изпълнено изискването на чл. 39б от ЗЧРБ, тоест не е определен срок за доброволно напускане на страната. Хипотезите, в които може да не се приложи този член е, когато лицето представлява заплаха за националната сигурност, а такива данни няма. По заповедта, с която е наложена ПАМ „забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите-членки на Европейския съюз“ се счита, че не са изложени мотиви, от които да се направи извод защо е определен най- дългият срок за мярката. Твърди се, че не са съобразени

множество фактори в производството по налагане на ПАМ. Изложени са доводи, че и двете заповеди, с които са наложени ПАМ, не съответстват с целта на закона. Иска се отмяна на обжалваните заповеди за прилагане на ПАМ. Моли да му бъдат присъдени разноските по делото /л.40/.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява. Представява се от адв. Т., като поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът- зам.-директора на ГДГП – МВР, редовно призован, явява се чрез главен юрисконсулт С.. Процесуалният представител изразява становище за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 29.12.2025 г. в ГДГП по телефон е получена информация от Посолството на Република Турция в Република България за лице, без документи за самоличност, което се е явило пред консултските власти с молба да му бъде издаден документ за пътуване. Същият е установен като В. Я., [дата на раждане] , гражданин на Република Турция, с временен паспорт № G00182521, валиден до 31.12.2025 г. само за прибиране в страната по произход. Чуждият гражданин не може да удостовери влизането си в страната по законоустановения ред и отказва да предостави информация относно начина, мястото и причината за влизането и пребиваването му на територията на Република България.

С Предложение № 3282р-39204/29.12.2025 г. от Началник на сектор „Рeadмисия“ е предложено да бъдат наложени спрямо лицето В. Я. ПАМ по ЗЧРБ, първата от които „връщане в страната на произход – Република Турция“ , а втората – „забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите – членки на ЕС, тъй като е налице основанието по чл. 10, ал. 1, т. 25 от ЗЧРБ, а именно: на лицето е наложена принудителна административна мярка по чл. 41, освен ако не е допуснато доброволно завръщане. В резултат на предложението са издадени оспорените заповеди. Втората предложена мярка е наложена за срок от 5 години.

По делото е приложена административната преписка по издаването на двете заповеди за налагане на принудителни административни мерки.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Оспорените заповеди са връчени на чужденеца на 29.12.2025 г. Жалбата, по която е образувано настоящото съдебно производство е подадена на 12.01.2026 г. , т.е. в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, вр. чл. 45в, ал. 5 ЗУБ, от надлежна страна - участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси. Поради това, същата е процесуално допустима.

Съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, в настоящото производство, съдът следва да провери законосъобразността на обжалваните административни актове, като преценява дали са издадени от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните правила и материалноправни разпоредби по издаването, и съобразен ли са същите с целта на закона.

И двете заповеди са издадени от компетентен административен орган, в кръга на предоставените му правомощия. Съгласно чл. 44, ал. 1 ЗЧРБ, ПАМ се налагат със заповеди на председателя на Държавна агенция "Национална сигурност", директорите на главните дирекции "Национална полиция", "Гранична полиция" и "Борба с организираната престъпност", директорите на Столичната и областните дирекции, директора на дирекция "Миграция", директорите на регионалните дирекции "Гранична полиция" на Министерството на вътрешните работи или на

оправомощени от тях длъжностни лица. Оспорените заповеди са издадени в хипотезата на делегиране на правомощия, съгласно представена по делото Заповед № 3282з-1724/21.06.2021 г. на Директора на главна дирекция "Гранична полиция" – Д. М. /л.14/. С тази заповед зам.-директор на ГДГП е оправомощен да издава заповеди за налагане на ПАМ по чл. 39а, ал. 1 и заповеди по чл. 44, ал. 6,8,9,10 и 13 от ЗЧРБ.

Процесните заповеди са издадени в предвидената в чл. 59 от АПК писмена форма. Съдържат предвидените в чл. 59, ал. 2 от АПК задължителни реквизити - означен е органът, който я е издал, отразени са направените от него фактически и правни изводи, формулиран е ясен диспозитив, съдържат информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване, датирани са и подписани.

Съдът споделя посоченото в жалбата възражение, че служителите в ГДГП – МВР не са извършили необходимата проверка за определяне на статута на жалбоподателя, с което е нарушен чл. 8, пар. 2 и 3 от Регламент (ЕС) 2016/399 на европейския парламент и на съвета от 9 март 2016 г. обстоятелството, че чужденецът не е представил сам съответните документи не освобождава административния орган от задължението да прояви необходимата грижа за да установи дали гражданинът пребивава законно или не.

Горното е довело до издаване на актовете при неизяснена фактическа обстановка, респективно при издаване на първия от тях, с ПАМ „връщане до страната по произход“, в нарушение на чл.4 ал.3 ЗЧРБ. Последният предвижда, че чужденец, влязъл в Република България, който е получил закрила, не може да бъде връщан на територията на държава, в която неговият живот и здраве биха били застрашени, по причина на неговата раса, религия, националност, принадлежност към дадена социална група или политически възгледи. В обжалваната Заповед № 3282 ПАМ – 101/29.12.2025 г не е посочен срок за доброволно напускане. В същата не са посочени нито фактически, нито правни основания за дерогиране на това изискване. Липсват факти лицето да представлява заплаха за националната сигурност или обществения ред, да е осъждан или по отношение на него да се провеждат наказателни производства.

В хода на административното производство по отношение издаването и на двете заповеди са допуснати процесуални нарушения - такива, които съществено са ограничили правото на защита на засегнатото лице, и ако не бяха сторени, органът не би постановил оспорените актове.

Както бе посочено по-горе, обжалваните заповеди са връчени на чужденеца срещу подпис на 29.12.2025 г., но при липса на превод на същата на разбираем за лицето език. Независимо, че в текста на двата акта изрично е обективизирано разпореждане чужденецът да бъде запознат със съдържанието им на разбираем за него език, който владее, върху акта е отбелязано, че съдържанието на акта е преведено на английски език. Доколкото чужденецът е от турски произход, трайно установен да живее във Франция, съдът приема, че ответникът не е ангажирал безспорни доказателства, че жалбоподателят е узнал съдържанието на оспорените актове на разбираем за него език. Това е довело до невъзможност чуждият гражданин да организира защитата си, поради което съдът намира за неспазено изискването по чл. 12, т. 1 от Директива 2008/115/ЕО за предоставяне на информация относно съществуващите правни средства за защита.

Така установеният пропуск на административния орган да осигури на чужденеца преводач на разбираем за него език при връчване на обжалваните актове, води до опорочаване на процедурата и представлява самостоятелно основание за тяхната отмяна.

Отделно от това, съдът намира, че незаконосъобразността на първата заповед- за налагане на ПАМ „Връщане до страната по произход“, обуславя такава и на втория оспорен акт - Заповед № 3282 ПАМ - 102/29.12.2025 г, доколкото последният е издаден поради наличието на ПАМ по чл.41

т.1 от ЗЧРБ.

На следващо място, в Заповед № 3282 ПАМ - 102/29.12.2025 г. отсъстват мотиви досежно срока на наложената мярка и по-специално, какво обуславя определяне на най-дългия възможен такъв. Липсата на доказателства за противоправно поведение по отношение на която и да страна –членка на ЕС обосновава извод за незаконосъобразност на атакуваната заповед и в тази и част.

Съдът споделя доводите в жалбата, че оспорените актове не са издадени в съответствие с целта на закона – да се преустанови или предотврати извършването на нарушения, във връзка с пребиваването на чужденци на територията на страната. В хода на административното и съдебното производство не са ангажирани никакви доказателства в тази насока, а това е в тежест на административния орган. В обжалваните заповеди не са посочени и съображения в този смисъл.

Видно от представените в хода на съдебното производство доказателства / л. и л./, жалбоподателят притежава валиден документ за самоличност, издаден от Република Франция и е пристигнал легално на територията на страната ни на 04.12.2025г., с редовен полет на авиокомпания Трансавия Франция.

В заключение, съдът приема, че не са били налице законовите изисквания за издаване на оспоренети заповеди, респективно за налагане на принудителни административни мерки. Ето защо, атакуваните административни актове следва да бъдат отменени като незаконосъобразни.

При този изход на делото, своевременно направеното искане от процесуалния представител на жалбоподател за присъждане на направените по делото разноски се явява основателно и следва да бъде уважено за сумата от 10,22 евро, представляваща платена държавна такса /л. 23/, както и за сумата от 1185 евро – адвокатско възнаграждение. По делото е представен списък с направените по делото разноски , договор за правна защита и съдействие и доказателства за плащане на сумата от 1185 евро, с ДДС / л.40-45/.

Мотивиран от изложеното, Административен съд София – град, Първо отделение, 18 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на В. Я., [дата на раждане] , гражданин на Република Турция, Заповед № 3282 ПАМ – 101/29.12.2025 г.; и Заповед № 3282 ПАМ - 102/29.12.2025 г., издадени от заместник-директора на Главна дирекция „Гранична полиция“ към Министерство на вътрешните работи, като незаконосъобразни.

ОСЪЖДА Главна дирекция "Гранична полиция" да заплати на В. Я., [дата на раждане] , гражданин на Република Турция, разноски в размер на 1195,22 евро / хиляда сто деветдесет и пет евро и 22 евроцента/.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Съдия: